

**Bruxelles, 21 septembrie 2026
(OR. en)**

13448/26

**ETS 10
MI 913
COMPET 1100
EDUC 382
DELECT 153**

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	15 septembrie 2026
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2026) 6196 final
Subiect:	DIRECTIVA DELEGATĂ (UE) .../... A COMISIEI din 15.9.2026 de completare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea unui cadru comun de formare pentru fizioterapeuți

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2026) 6196 final.

Anexă: C(2026) 6196 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.9.2026
C(2026) 6196 final

DIRECTIVA DELEGATĂ (UE) .../... A COMISIEI

din 15.9.2026

**de completare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului prin
stabilirea unui cadru comun de formare pentru fizioterapeuți**

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

În urma modificărilor introduse prin Directiva 2013/55/UE¹, capitolul IIIA privind recunoașterea automată pe baza principiilor comune de formare a fost inclus în titlul III din Directiva 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale².

Articolul 49a din Directiva 2005/36/CE împuternicește Comisia să adopte acte delegate de stabilire a unor cadre comune de formare („CCF”). CCF-urile sunt seturi comune de cunoștințe, abilități și competențe minime care sunt impuse de un număr minim de state membre pentru exercitarea unei anumite profesii. Instituirea de CCF-uri urmărește să faciliteze libera circulație a profesioniștilor fără armonizarea deplină a cadrelor educaționale sau de reglementare. CCF-urile sprijină comparabilitatea cunoștințelor, abilităților și competențelor profesionale și contribuie la asigurarea siguranței persoanelor care beneficiază de servicii și a calității serviciilor profesionale în întreaga UE, respectând totodată pe deplin diversitatea sistemelor de învățământ și a cadrelor de reglementare naționale.

Extinderea recunoașterii automate prin intermediul CCF-urilor este aliniată la obiectivele viitorului pachet privind mobilitatea echitabilă a forței de muncă, care urmărește să faciliteze mobilitatea echitabilă și eficientă a forței de muncă în întreaga Uniune. În acest context, Comisia intenționează să dezvolte în continuare CCF-uri în temeiul Directivei 2005/36/CE, atunci când există un interes suficient din partea părților interesate și când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în directivă. Scopul este de a da curs primului cadru comun de formare, instituit prin prezentul act, cu cadre suplimentare în următorii ani, pornind, în special, de la un studiu orizontal în curs pentru a identifica profesiile adecvate pentru înființarea de cadre comune de formare, precum și de la un program de lucru raționalizat cu grupul de experți relevant.

În temeiul articolului 49a alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE, „un cadru comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

- (a) permite mai multor profesioniști să circule dintr-un stat membru în altul;
- (b) profesia la care se aplică cadrul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime din toate statele membre;
- (c) setul comun de cunoștințe, abilități și competențe combină cunoștințele, abilitățile și competențele cerute în sistemele de educație și formare care se aplică în cel puțin o treime dintre statele membre; este irelevant dacă respectivele cunoștințe, abilități și competențe au fost dobândite în cadrul unui curs de formare generală într-o universitate sau o instituție de învățământ superior sau în cadrul unui curs de formare profesională;
- (d) CCF se bazează pe nivelurile din CEC, astfel cum sunt definite în anexa II la Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții³;

¹ Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne, JO L 354, 28.12.2013, p. 132.

² Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- (e) profesia în cauză nu este acoperită de un alt CCF și nici nu este supusă recunoașterii automate în temeiul capitolului III din titlul III;
- (f) CCF a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementată;
- (g) CCF permite resortisanților din orice stat membru să fie eligibili pentru obținerea calificării profesionale în temeiul unui astfel de cadru fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.”

Obiectivul prezentei directive este instituirea CCF pentru profesia de fizioterapeut prin enumerarea cerințelor care constituie setul comun de cunoștințe, abilități și competențe minime necesare pentru exercitarea profesiei respective.

Instituirea CCF nu impune statelor membre să modifice programele de formare pe care le-au instituit deja. Mai degrabă, CCF se bazează pe punctele comune existente între țări în ceea ce privește programul de formare și competențele fizioterapeuților. CCF nu aduce atingere competenței statelor membre de a menține sau de a introduce cerințe naționale în materie de învățământ superior și cerințe profesionale, în conformitate cu dreptul Uniunii.

În conformitate cu articolul 49a alineatul (6), calificările naționale care intră sub incidența CCF pot fi incluse într-un act de punere în aplicare pe baza notificărilor primite în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive.

În general, statele membre au obligația de a acorda recunoaștere automată calificărilor care îndeplinesc standardele prevăzute în CCF, oferind titularilor acestor calificări același acces la profesie ca titularilor calificărilor profesionale dobândite în statul membru respectiv. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 49a alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE, un stat membru poate fi exceptat atât de la obligația de a introduce CCF, cât și de la obligația de a acorda recunoașterea automată în cazul în care poate demonstra că: (a) nu oferă o astfel de formare pe teritoriul său; (b) CCF ar perturba în mod negativ sistemul său național de învățământ; sau (c) diferențele substanțiale în materie de formare reprezintă un risc grav pentru sănătatea sau siguranța publică.

Calificările eliberate într-un stat membru care oferă acces la profesia de fizioterapeut și care nu sunt acoperite de CCF vor continua să fie evaluate de statele membre gazdă în temeiul normelor sistemului general al Directivei 2005/36/CE.

În cazul în care formarea fizioterapeuților este reglementată la nivel național, iar reglementarea națională îndeplinește cerințele pentru a participa la CCF, toate instituțiile de învățământ din statele membre care oferă o astfel de formare ar putea participa la CCF fără evaluări suplimentare ale programelor individuale de formare. În cazul în care formarea fizioterapeuților nu este reglementată la nivel național sau reglementarea națională nu îndeplinește cerințele CCF, o instituție de învățământ poate participa la CCF dacă oferă formare care îndeplinește cerințele stabilite de CCF.

În cazul în care un stat membru nu dispune de calificări de fizioterapeut care să îndeplinească cerințele de participare la CCF, participarea ar fi posibilă numai dacă formarea este

³ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții, JO C 111, 6.5.2008, p. 1, care a fost abrogată prin Recomandarea Consiliului din 22 mai 2017 privind Cadrul european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții, JO C 189, 15.6.2017, p. 15.

actualizată pentru a îndeplini cerințele CCF. Numai formarea care îndeplinește cerințele enumerate în prezenta directivă delegată va fi acoperită de CCF.

2. CONSULTĂRI ÎNAINTEA ADOPTĂRII ACTULUI

În 2022 și 2023, Comisia a discutat subiectul CCF-urilor cu grupul de experți relevant, grupul de coordonatori pentru recunoașterea calificărilor profesionale. În urma identificării profesiei de fizioterapeut⁴ ca profesie de interes pentru înființarea unui CCF, a fost efectuat un sondaj pentru a cartografia cerințele de educație și formare pentru profesia de fizioterapeut în rândul statelor membre. Rezultatele acestui sondaj au stat la baza deciziei de a continua explorarea posibilității de a crea un CCF pentru această profesie în cadrul unui subgrup privind CCF-urile⁵ instituit în cadrul reuniunii grupului de coordonatori din martie 2024⁶.

Ulterior, au fost colectate contribuții mai detaliate de la diverse părți interesate (autorități competente, asociații profesionale, instituții de învățământ, experți în fizioterapie și membri și observatori ai subgrupului privind CCF-urile) pentru a cartografia cerințele naționale referitoare la reglementarea, educația și formarea fizioterapeuților.

Comisia a analizat datele colectate și a efectuat o evaluare comparativă cuprinzătoare pentru a identifica punctele comune și discrepanțele dintre țările UE/SEE în ceea ce privește cadrul de reglementare, formarea și educația profesiei de fizioterapeut. La 27 noiembrie 2024, Comisia a prezentat subgrupului privind CCF-urile cartografierea preliminară a reglementărilor și a formării fizioterapeuților, pe baza contribuțiilor părților interesate.

Întrucât fezabilitatea instituirii unui CCF este strâns legată de cerințele prevăzute la articolul 49a din Directiva 2005/36/CE, accentul s-a pus pe analizarea și compararea datelor referitoare la aceste cerințe: (i) în câte state membre este reglementată profesia de fizioterapeut; (ii) pe ce nivel din CEC se bazează, în majoritatea statelor membre, educația de bază în domeniul fizioterapiei; și (iii) care sunt cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru fizioterapeuți în sistemele de educație și formare din majoritatea statelor membre. Analiza datelor a urmărit, de asemenea, să ofere o mai bună înțelegere a profesiei de fizioterapeut în țările UE/SEE.

În iunie 2025, raportul proiectului: *Fezabilitatea instituirii unui cadru comun de formare pentru profesia de fizioterapeut – Cartografierea reglementării, educației și formării profesiei de fizioterapeut în țările UE/SEE*⁷ a fost prezentată grupului de coordonatori și subgrupului privind CCF-urile. Acestea au fost invitate să prezinte observații în scris cu privire la raport până la 1 octombrie 2025. Pe baza cartografierii profesiei de fizioterapeut, acest raport a

⁴ În conformitate cu Codul european al aptitudinilor, competențelor, calificărilor și ocupațiilor ([ESCO](#)) [2264.2](#), fizioterapeuții sunt profesioniști independenți în domeniul sănătății, care răspund de dezvoltarea, menținerea sau restabilirea funcției motorii și a capacității de mișcare pe toată durata vieții, utilizând practici bazate pe dovezi. Ei calmează durerile și tratează sau previn afecțiuni fizice asociate cu leziuni, boli sau alte deficiențe. Fizioterapeuții le permit pacienților și îngrijitorilor lor să trateze afecțiunea în afara mediului spitalicesc. Lucrează în sfera lor de competență conform Codului deontologic.

⁵ Posibilitatea de a participa la lucrările subgrupului a fost deschisă membrilor grupului de coordonatori din toate statele membre și observatorilor din cele trei țări UE/SEE, precum și experților în fizioterapie pe care fiecare țară participantă i-ar putea desemna.

⁶ Decizia Comisiei de instituire a grupului de coordonatori, a subgrupului și procesele-verbale ale reuniunilor grupului de coordonatori și ale subgrupului sunt disponibile la adresa: [Registrul grupurilor de experți ai Comisiei și al altor entități similare](#).

⁷ Acest raport a fost ulterior actualizat, în urma consultărilor cu statele membre, și a fost publicat în martie 2026: [Fezabilitatea instituirii unui cadru comun de formare pentru profesia de fizioterapeut – Oficiul pentru Publicații al UE](#).

concluzionat că este fezabil să se instituie un CCF pentru profesia de fizioterapeut în temeiul articolului 49a din Directiva 2005/36/CE.

Pe baza observațiilor primite cu privire la raport, Comisia a consolidat principalele aspecte aduse în discuție, a informat grupul de coordonatori în octombrie 2025, iar în noiembrie a lansat un nou sondaj în rândul membrilor subgrupului pentru a identifica preferințele acestora în ceea ce privește direcția și conținutul propuse ale CCF. Pe baza rezultatelor colectate, Comisia a informat ulterior grupul de coordonatori și a consultat subgrupul în decembrie, invitând totodată membrii subgrupului să transmită contribuții scrise suplimentare până la jumătatea lunii ianuarie 2026.

Proiectul de act delegat a fost transmis subgrupului și principalului grup de experți la 13 februarie 2026, pentru observații scrise până la 27 februarie. Ulterior, subgrupul a fost consultat cu privire la proiect în cadrul reuniunii din 5 martie 2026. După aceea, proiectul actualizat a fost comunicat atât subgrupului, cât și grupului pentru orice alte observații scrise în perioada 5-10 martie și a făcut obiectul unei consultări în cadrul reuniunii grupului din 12 martie 2026.

Prezentul act delegat include anumite modificări propuse de statele membre în cadrul consultării menționate anterior, astfel cum au fost confirmate de Comisie în cadrul reuniunilor din 5 și 12 martie. Acestea includ: clarificări privind domeniul de aplicare și efectele CCF; revizuirile elementelor utilizate pentru a determina nivelul CCF (eliminarea numărului minim de ani de formare, adăugarea unui număr minim de credite ECTS); descrierea autonomiei profesionale; ajustări ale listei de materii și ale cunoștințelor, abilităților și competențelor; specificarea cerințelor de formare clinică.

Proiectul de act delegat a făcut obiectul unei cereri de contribuții în perioada 24 februarie-24 martie 2026. Observațiile primite prin intermediul acestei cereri de contribuții au fost luate în considerare în mod corespunzător și nu au justificat modificări suplimentare ale proiectului în afara celor introduse în urma consultării grupului de experți și a subgrupului.

Proiectul de act delegat a făcut, de asemenea, obiectul unui feedback din partea publicului în perioada 26 mai-23 iunie 2026. Singurul aspect de fond care a reieșit din contribuțiile venite de la mai multe state membre a vizat necesitatea unui prag minim de calificare mai ridicat, în special 240 de ECTS, care a fost încorporat în propunere.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Competența de a adopta prezenta directivă este prevăzută la articolul 49a alineatul (4) și la articolul 57c din Directiva 2005/36/CE.

Articolul 1 din directivă stabilește obiectul acesteia, iar articolul 2 definește domeniul său de aplicare personal.

Articolul 3 explică efectele recunoașterii automate acordate în temeiul prezentei directive.

Articolul 4 stabilește nivelul CCF, iar articolul 5 stabilește conținutul minim de formare al acestuia.

Articolul 6 prevede posibilitatea de a revizui CCF.

Articolul 7 stabilește perioada de transpunere și obligația statelor membre de a comunica Comisiei măsurile adoptate.

Articolul 8 precizează data intrării în vigoare a prezentei directive, iar articolul 9 identifică destinatarii acesteia.

DIRECTIVA DELEGATĂ (UE) .../... A COMISIEI

din 15.9.2026

de completare a Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea unui cadru comun de formare pentru fizioterapeuți

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale⁸, în special articolul 49a alineatul (4),

întrucât:

- (1) În prezent, fizioterapeuții calificați într-un stat membru beneficiază de recunoașterea calificărilor lor în scopul accesului transfrontalier la aceeași profesie reglementată într-un alt stat membru, în condițiile prevăzute la articolele 10-14 din Directiva 2005/36/CE (sistemul general de recunoaștere).
- (2) Instituirea unui cadru comun de formare pentru fizioterapeuți („CCF”) va introduce recunoașterea transfrontalieră automată a titlurilor de calificare profesională în fizioterapie care îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute în CCF și care au fost notificate Comisiei și celorlalte state membre; calificările respective pot fi apoi enumerate în actul de punere în aplicare pe care Comisia îl poate adopta în temeiul articolului 49a alineatul (6) din Directiva 2005/36/CE.
- (3) Pentru fizioterapeuții ale căror calificări nu îndeplinesc cerințele CCF sau pentru fizioterapeuții ale căror calificări sunt prezentate spre recunoaștere unui stat membru exceptat de la CCF în temeiul articolului 49a alineatul (5) din Directiva 2005/36/CE, se aplică sistemul general de recunoaștere a calificărilor lor din Directiva 2005/36/CE.
- (4) Profesia de fizioterapeut sau educația și formarea care conduc la obținerea calificării de fizioterapeut sunt reglementate în prezent în cel puțin o treime din statele membre.
- (5) În majoritatea statelor membre, nivelul de educație minimă pentru a obține acces la practicarea profesiei de fizioterapeut se bazează pe același nivel din Cadrul european al calificărilor („CEC”) ⁹. Prin urmare, este posibil ca CCF pentru fizioterapeuți să se bazeze pe un nivel al CEC.
- (6) În sistemele de educație și formare aplicabile în cel puțin o treime din statele membre, există un set comun de cunoștințe, abilități și competențe care trebuie dobândite de fizioterapeuți în cadrul unui curs de formare generală într-o universitate sau într-o

⁸ JO L 255, 30.9.2005, p. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj>.

⁹ Recomandarea Consiliului din 22 mai 2017 privind Cadrul european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții și de abrogare a Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții (JO C 189, 15.6.2017, p. 15).

instituție de învățământ superior. Respectivul set comun de cunoștințe, abilități și competențe ar trebui să se reflecte în lista cerințelor care constituie CCF.

- (7) Profesia de fizioterapeut nu este reglementată de un alt CCF și nici nu face obiectul recunoașterii automate în temeiul titlului III capitolul III din Directiva 2005/36/CE.
- (8) CCF pentru fizioterapeuți a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu consultarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementată.
- (9) În conformitate cu articolul 49a alineatul (2) litera (g) din Directiva 2005/36/CE, CCF trebuie să permită resortisanților oricărui stat membru să fie eligibili pentru dobândirea calificării profesionale în temeiul cadrului respectiv fără a fi obligați în prealabil să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.
- (10) Prin urmare, ar trebui adoptat cadrul comun de formare pentru fizioterapeuți,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

1. Prezenta directivă stabilește normele conform cărora un stat membru care condiționează accesul la profesia de fizioterapeut sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale recunoaște automat, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările obținute în unul sau mai multe alte state membre, care permit titularului să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre și care îndeplinesc cerințele prevăzute în prezenta directivă.

2. Prezenta directivă stabilește setul minim de cunoștințe, abilități și competențe care trebuie incluse în cadrul comun de formare pentru fizioterapeuți („CCF”).

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică resortisanților unui stat membru care dețin calificări obținute în unul sau mai multe alte state membre și care îndeplinesc cerințele prevăzute în prezenta directivă și care doresc să exercite profesia de fizioterapeut într-un alt stat membru decât cel în care și-au obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie ca salariat.

Articolul 3

Recunoașterea automată

1. Fiecare stat membru recunoaște automat titlurile de calificare care permit accesul la activitățile profesionale de fizioterapeut, care îndeplinesc condițiile menționate la articolele 4 și 5 și care au fost notificate Comisiei și celorlalte state membre în temeiul articolului 49a alineatul (6) din Directiva 2005/36/CE.

2. Orice cetățean al Uniunii care deține un astfel de titlu de calificare profesională eliberat într-un stat membru are drept de acces la activitățile profesionale de fizioterapeut în alte state membre, în aceleași condiții ca și fizioterapeuții care și-au obținut calificarea în statele membre respective.

Articolul 4

Nivelul minim al calificării pentru a beneficia de recunoașterea automată

1. Calificarea de fizioterapeut atestă formarea la nivel de cel puțin 240 de credite ECTS și se bazează pe cel puțin nivelul 6 din CEC, precum și pe efectuarea stagiului în statele membre în care acest lucru este obligatoriu pentru exercitarea profesiei.

2. Calificarea ca fizioterapeut atestă autonomia profesională a fizioterapeutului.

În sensul prezentului articol, autonomia profesională înseamnă competența de a evalua și stabili în mod independent nevoile de fizioterapie, atât cu trimitere de la un medic, cât și fără, și de a planifica, organiza, pune în aplicare și adapta intervenția fizioterapeutică, pe baza cunoștințelor științifice, a expertizei clinice și a cunoștințelor privind natura și etica profesiei. Autonomia profesională implică responsabilitatea profesională, precum și colaborarea cu alte cadre medicale, inclusiv trimiterea în timp util la un medic în interesul superior al pacientului.

Articolul 5

Conținutul minim al formării pentru a beneficia de recunoașterea automată

1. Formarea de fizioterapeut trebuie să includă cel puțin următoarele elemente:

(a) Subiecte de formare:

(i) Științe biologice și fizice

- (1) Anatomie
- (2) Științe fizice (biofizică, biomecanică)
- (3) Fiziologie
- (4) Patologie aplicată
- (5) Chineziologie și științele mișcării
- (6) Patochineziologie
- (7) Fizioterapie generală

(ii) Științe sociale, comportamentale și tehnice

- (8) Promovarea sănătății
- (9) Psihologie aplicată
- (10) Asistență medicală preventivă

(iii) Științe clinice

- (11) Științe musculo-scheletice
- (12) Ortopedie
- (13) Reumatologie
- (14) Pediatrie
- (15) Leziuni de natură sportivă
- (16) Sănătatea femeilor
- (17) Teoria/medicina durerii
- (18) Geriatrie și îngrijirea persoanelor în vârstă

- (19) Traumatologie
- (20) Neurologie
- (21) Orteze și proteze
- (22) Cardiologie
- (23) Fizioterapie în științe clinice
- (24) Pneumologie
- (25) Boli interne

(iv) Competențe intervenționale

- (26) Modalitățile agentului fizic (termic, acustic, electric și luminos)
- (27) Ergonomie
- (28) Tehnici manuale
- (29) Tehnici de masaj
- (30) Fizioterapie prin exerciții terapeutice
- (31) Educația pacienților și profilaxie
- (32) Reabilitare

(v) Competențe intervenționale legate de domenii specifice

- (33) Fizioterapie musculoscheletică
- (34) Terapie sportivă
- (35) Terapie intensivă
- (36) Fizioterapie cardiorespiratorie
- (37) Fizioterapie neurologică
- (38) Recuperare și intervenție preoperatorie și postoperatorie
- (39) Oncologie
- (40) Fizioterapie pentru diferite grupuri de populație (cum ar fi copiii, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap, femeile însărcinate)

(vi) Practică bazată pe dovezi

- (41) Metode de cercetare și aplicarea cercetării
- (42) Bazele teoretice ale cercetării

(vii) Etică și practică profesională

- (43) Comunicare
- (44) Etică și legislație

(b) Formarea ca fizioterapeut include formarea clinică care reprezintă o componentă clar identificabilă a programului, constând în cel puțin 1 000 de ore și efectuată sub supraveghere în medii clinice adecvate și în contact direct cu pacienții.

(c) Formarea ca fizioterapeut garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe, abilități și competențe:

(i) Planuri de diagnostic și tratament

- (1) Capacitatea de a evalua în mod independent simptomele și afecțiunile sistemului musculo-scheletic al clienților/pacienților și de a stabili dacă este indicată îngrijirea fizioterapeutică sau dacă este necesară trimiterea la un medic
- (2) Capacitatea de a formula diagnostice și prognoze de fizioterapie
- (3) Capacitatea de a lua în considerare și de a verifica în mod independent diagnosticul diferențial
- (4) Capacitatea de a diagnostica în mod independent tulburările funcționale ale sistemului musculo-scheletic
- (5) Capacitatea de a concepe în mod independent planuri de tratament adaptate, centrate pe client/pacient
- (6) Capacitatea de a concepe, de a pune în aplicare și de a evalua în mod independent exerciții fizioterapeutice
- (7) Capacitatea de a concepe, de a pune în aplicare și de a evalua programe de exerciții terapeutice pentru diferite grupuri de populație (cum ar fi copiii, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap, femeile însărcinate)

(ii) Practică de fizioterapie

- (8) Capacitatea de a pune în aplicare diverse intervenții de fizioterapie în condiții de siguranță și eficacitate, inclusiv terapia prin exerciții fizice, terapia manuală și modalitățile fizice
- (9) Cunoașterea științelor biologice, fizice și clinice și capacitatea de a le aplica în practica fizioterapiei
- (10) Cunoașterea și înțelegerea reeducării și a recuperării funcționale, inclusiv a metodelor, procedurilor și acțiunilor fizioterapeutice legate de aceste domenii
- (11) Capacitatea de a monitoriza și de a evalua în mod independent rezultatele intervenției fizioterapiei și de a efectua modificările necesare
- (12) Capacitatea de a pune în aplicare științele sociale și comportamentale relevante pentru practica fizioterapiei
- (13) Capacitatea de a lua în considerare factorii socioeconomi, personali și culturali în evaluarea fizioterapeutică și examinarea clientului/pacientului
- (14) Capacitatea de a încorpora principii psihologice în practica fizioterapiei

(iii) Etică și profesionalism

- (15) Înțelegerea eticii profesionale, a standardelor de practică și a reglementărilor juridice
- (16) Cunoștințe de bază privind sistemele de sănătate, structurile organizaționale și politicile de sănătate
- (17) Capacitatea de a profesa ca profesionist autonom, exercitându-și propria judecată profesională
- (18) Capacitatea de a ține evidența clienților/pacienților în mod corespunzător și în conformitate cu cerințele etice și legale

(iv) Comunicare

- (19) Competențe de comunicare eficace cu clienții/pacienții

(20) Competențe de comunicare eficace cu alți furnizori de servicii medicale

(v) Științe sociale și sănătate publică

(21) Cunoștințe privind asistența medicală preventivă și activitatea de promovare a sănătății

(22) Capacitatea de adaptare la schimbările din domeniul asistenței medicale și din societate

(23) Cunoașterea preocupărilor în materie de sănătate publică și a activităților de prevenire pentru îmbunătățirea sănătății publice

(24) Capacitatea de a colabora cu clienți/pacienți, îngrijitori și membri ai echipei de asistență medicală

(vi) Colaborare profesională și management

(25) Capacitatea de a colabora cu alți membri ai echipelor interdisciplinare și multiprofesionale

(26) Cunoașterea propriului rol și a rolului și responsabilității celorlalți în cadrul unei echipe interdisciplinare

(27) Capacitatea de a aplica cunoștințele teoretice în practică și de a utiliza raționamentul clinic

(28) Capacitatea de a lua decizii și de a acționa pe baza cunoștințelor privind practicile bazate pe dovezi

Articolul 6

Revizuire

În termen de cel mult cinci ani de la expirarea perioadei de transpunere a prezentei directive, Comisia, în cooperare cu statele membre, reevaluează CCF instituit prin prezenta directivă, în special conținutul și caracterul adecvat continuu al acestuia, având în vedere progresele științifice și tehnice general recunoscute din cadrul profesiei.

Articolul 7

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la *[Oficiul pentru Publicații: a se introduce data: 18 luni de la publicarea actului juridic]* cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

2. Atunci când sunt adoptate de statele membre, dispozițiile respective cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

3. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții din dreptul național pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15.9.2026

Pentru Comisie

Președinta

Ursula VON DER LEYEN